

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA**GRANOLLERS****Del moment polític**

Arreu d'Espanya se sent la veu del poble. Cada dia constatem en els periòdics, en les tribunes i fins en les converses particulars, la intranquil·litat que viu en l'esperit dels homes d'idees liberals. Aqueixa interinilitat del Govern que substituï el de la primera Dictadura, es diu a diari que ja dura massa. El poble està freturós de manifestar-se en els comicis. Els homes que senten bategar dins la seva ànima una guspira d'ideologia, voldrien posar-se en contacte amb els seus companys d'ideal a fi d'abrandar el foc que possiblement donarà nova vitalitat als organismes governants de l'estat espanyol. I és que sis anys llargs de mutisme absolut, imposat pels dictadors, han deixat moltes i moltes ganes de medir les forces, per a comprovar si l'esperit de llibertat i democràcia, tan important a Catalunya i altres regions ibèriques, respon realment a ço que sembla.

Perquè el Govern del poble ha d'ésser per damunt de tot. La voluntat sincerament manifestada, deu ésser l'únic motor que produeixi la força de Govern i el manament de les ciutats. I quan els superiors dirigents dels estats apoen llur actuació en el sentiment contrastat de tot un poble, és quan la nau del Govern fa la seva via amb la tranquil·litat necessària per a arribar a port segur.

Per desgràcia nostra, fa prou temps que els governants tenen en poca estima la voluntat popular. No solament en temps de la Dictadura caiguda, si que

també abans i després de la mateixa, la voluntat dels ciutadans dignes s'ha tingut ben poc compte.

Els nomenaments d'Alcaldes de R. O., per exemple, que en tanta estima tenien els vells polítics i que encara avui poques ciutats s'en han pogut escapar, és una prova palesa de la desconsideració dels governants al criteri que pot manifestar-se, en tot moment, si es deixa lliure la voluntat popular. La primera autoritat civil d'un poble, el qui presideix l'Ajuntament, hauria de representar sempre la majoria dels ciutadans, i per això poblacions hi ha hagut, a Catalunya, que corresponent el tenir Alcalde de R. O., en virtut de les disposicions que es promulgaren en canviar automàticament els Ajuntaments d'Espanya, s'han redressat, abans o després d'haver-se conegut la persona destinada per aital càrrec, i encarant-se unes vegades amb el governador de la província i altres acudint a Madrid, conseguiren que l'Alcalde fos nomenat pel mateix Ajuntament.

A Granollers això no ha estat possible. Els qui representaven el pensament d'una gran majoria de la ciutat, abans de l'any 1923, havien ocupat càrrecs públics de nomenament dictatorial; i els polítics fracassats de sempre, que no havien servit la Dictadura perquè no els volgueren, venien fresquets a la palestra. Per això, com que els únics que havien de protestar en nom d'un poble i d'una organització política eren els caiguts tan estrepitosament, el nomenament d'Alcalde a Granollers va poder recaure (amb l'assentiment tàcit o implícit dels ciutadans), en persona que mai pot dir que representa el poble, per quant hi havia més d'un *noranta per cent* d'aquest mateix poble que no el coneixia ni de vista.

Si el Govern hagués deixat en llibertat d'acció a l'Ajuntament perquè del seu sí i amb els vots de la majoria hagués designat el seu Alcalde, és ben cert que no en seria la persona que avui en fa. I és ben segur també que no s'haurien plantejat tota aquesta corrua d'incidents que ens fan aparèixer, als ulls de les autoritats i dels forasters, no pas com model de ciutats cultes i civilitzades.

Qui mana a Granollers

«¿Qui mana a can Riboi?»

—Soc l'amo, i vui manar.

Frase lapidària del Batlle de Granollers, que denota la més trista pobresa d'esperit, a l'ensems que el convenciment més íntim d'haver perdut el principi d'autoritat en tots els ordres de la vida.

El qui ha obtingut el poder en forma legítima, i en te un vertader concepte, no tingueu por que n'abusi; l'usará a mida de les circumstàncies. Però desconfieu del mercenari a qui l'alzar el col loca en lloc preferent de qualsevol estament de la societat. Es creurà gran, malgrat la seva niciesa, i no tindrà més afany que apartar de si tot quant el destorbi de dur a terme llurs pensades.

Tal fa l'Alcalde de Granollers, Sr. Rosàs. Avorrit de tot, després de la fulminant sortida de Sant Feliu de Codines, no somnià mai en altre càrrec públic, fins que un cacic despreciable, el Sr de Riba, va descobrir-lo en la seva tètrica mansió del carrer de Pi i Margall i va creure'l excel·lent instrument per a satisfer les seves passions.

La falsa bonhomia del fabricant de xampany prou va quedar esvaïda en veure's com de manera mansa, però amb la pitjor intenció d'un miura, envestia a tort i a dret, per la satisfacció que li produeix el suposar-se heroi, malgrat el convenciment propi de que no n'ha tingut l'ànima, ni en els moments més decisius de la vida.

Els qui presenciaren la darrera sessió de la Comissió Permanent i oïren de boca de la primera autoritat local, després d'intolerable abús de poder, que *ell és l'amo*, recolliren la injúria que llançava als granollerins un foraster al servei de la més eixorca de les dictadures.

Emperò tot te un fi en la vida, i no oblidí el senyor Rosàs que el feuda'isme és cosa remota i el voler-lo ressuscitar és greu perill, car el poble, el vertader poble, sap redreçar-se i fer justícia ciutadana, que és la més saludable de totes les justícies.

A no tardar, la voluntat popular, mitjansant el sufragi, dirà a l'actual Alcalde de reial ordre, qui és que mana a Granollers.

X.

Granollerí

El conseller senyor Aymerich, delegat de l'Escorxador, amb les normes per ell portades a la pràctica en el pes del bestiar mort, es gaudeix de 680'42 pessetes mensuals.

La seva desaprensió fa que a espalles del càrrec, pugui tenir un sou molt més gros que el de l'Alcalde.

Contribuent

Quan se't presenti al cobrament l'impost d'inquilinat, recorda't que En Ramon Montaña assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pessetes l'any. Es dir, **DUES PESSETES AMB ONZE CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE.**

Un èxit del Pare Aubanell i dos retalls de premsa

«La Nau» del dimarts, 29 de juliol, publicà el següent solt:

«Les conclusions del Centre Cultural de Granollers.—Al Centre Cultural de Granollers s'estan recollint signatures per elevar a l'Alcalde de la ciutat aquestes conclusions:

Primera: Que l'Ajuntament acordi declarar lesius els acords de 19 de juliol i 4 d'octubre de 1928, en què va acordar la creació de 4.000 títols de Deute Municipal i el plec de condicions per la contractació de l'emprèstit.

Segona: Que acordi dirigir-se al president del Consell de ministres suplicant facultat l'Ajuntament per amortitzar 3.000 títols de l'Emprèstit Municipal.

Tercera: Que l'Ajuntament obri una informació per depurar les responsabilitats dels funcionaris durant la seva anterior actuació.»

Nosaltres ignoràvem que existís aquest Centre Cultural; però es veu que deuria ésser que d'ençà que el Pare Aubanell presideix el «Centro Gremial» s'hi fa tanta cultura — i de la bona — que arreu de Catalunya ja saben que el Centre Gremial s'ha transformat en Centre Cultural. I si no, que ho rectificui el senyor Ramon Montanyà, corresponsal del ja anomenat diari del vespre.

També altre corresponsal granollerí, el de «El Noticiero Universal», parla de l'emprèstit. Vegi's ço que publicava el dia 28 del mateix juliol:

«Son ya diversas las entidades que han avalado con su firma y sello el escrito que eleva el Centro Gremial de ésta al Ayuntamiento en protesta del emprèstito municipal de dos millones de pesetas que creó el anterior Ayuntamiento.»

A l'escrit de «La Nau» no tenim res que objectar, tota vegada que en nostre número darrer ja exposàvem tot quant havíem de dir sobre el particular. Més, en tot ço que diu «El Noticiero», de que són diverses les entitats que han avalat amb la seva firma i segell, hem averiguat que no estan conformes amb l'actuació dels dirigents del Gremi, ni La Unió Liberal ni el Centre Catòlic. Tampoc no volen saber res de la gran pensada que tingueren el Pare Aubanell i els que l'ajudaren a caminar, ni El Radium, ni el Sindicat de Teixidors, ni l'Orfeó Granollerí, ni l'Ateneu Obrer Cultural, ni l'Associació de Música, ni la Societat Coral L'Harmonia, ni la societat de carreters «La Vallesana», ni el Casino de Granollers, ni el Centre Republicà, ni... Vaja, nosaltres, que ho sapiguem del cert, no n'hi ha cap d'entitat firmada; i això que els que volien convèncer es valien de tota la seva picardia.

Esperem, doncs, que el senyor corresponsal de «El Noticiero» ens mostri per peces menudes la seva interessant o interessada afirmació.

Nada, nada; està ben demostrat que amb el Gremi hi és tot el poble! Bé prou que ens ho havien dit: «quan certs personatges es tiren al carrer, tenen tot el poble amb ells».

Ah! Ens descuidàvem de dir que no sabem que entenen ells per poble.

Revisat per la censura governativa

Investides

—S'ha parat el tramvia, i no pas per la voluntat del revisor.

El senyor Rosell, que ha perdut el seu digne company, En Clar-i-Net, ja no es veu capaç d'inspeccionar res.

Sort que quan vinguin les eleccions lluirà les seves habilitats!

—«M'ha dit en Pineda que l'alcalde diu que en Riba va dir-li que el Governador li deia...»

Bé; així ja ens ho diran.

—Quina febre! El senyor Batlle ha imposat una penyora de 25 pessetes a En Domènec Boët i Maimó, primer firmant d'aquella fulla que no deixà publicar la primera autoritat local i que va llegir tot Granollers, i altra per igual quantitat a nostre confrare La Gralla, no sabem per què de la censura.

Vertaderament anem cap a la normalitat constitucional.

—Llegim que el Noi de Tona vol presentar un candidat liberal romanonista, per aquest districte, en les properes eleccions.

L'ex-Noi de l'Arròs compta, aïll, amb l'apoi de les liberals.

—Cavallers, quin bullit amb el cuento de l'Inquilinato!

Ara resulta que en Calitu Vilageliu té ràbia perquè paga més que en Montaña.

I és que els consells d'En Ramon valen més, com diu l'Alcalde.

—L'altre nit veiérem arribar de Barcelona l'Alcalde senyor Rosàs, en l'automòbil oficial de la Diputació.

Els hem conegut frescos; però En Jaume de Riba (abans Santiago) ens ha resultat gelat.

—En els jardinetes del Monument, s'hi treballa de valent.

¿Qui deu haver de venir?

Els Hipòcrites

La ciutat nostrada no és de les que està menys nodrida d'aquesta mena de genteta, perquè si us hi fixeu, veureu molts éssers que semblen homes, que es fiquen per tot arreu amb cara de bons minyons i quan menys us ho penseu trobeu que tot allò que heu dit ho han portat i comptat per peces menudes als personatges de la situació.

Aquesta mena de genteta és més dolenta que els corcs, i cal que tot bon ciutadà es fixi bé amb les fatxes d'aquests subjectes per a fer-los-hi el buid en tot moment, separant-se d'ells per evitar el contagi d'una epidèmia moral que a tot bon liberal repugna.

Quaa! tots aquests accionen sempre amb aire de progrés i llibertat, i tota la seva acció l'esmercen en propagar els bons sentiments liberals per a caçar incautes; però si mireu bé els trobareu un *rebañito* penjat, que és el símbol més estimat per ells.

El Pare Aubanell és l'home més democrata que s'ha conegut en nostra ciutat de fa més de seixanta anys, i mireu si ho és, de democrata, que quan s'inclubava a les entranyes de la seva mare, ja era republicà, i en tota la seva vida política no ha fet més que propagar les idees propiament seves tirant discursos en mayetins monàrquics, conferències carregades de sabó monàrquic, plàtiques pesseteres i arrastraments per a poder escalar

llocs visibles, amb l'afany d'adquirir el do — no de pit, eh? — de personalitat. Però, com que aquí tots ens coneixem, no ha estat mai res; sols ara és president del Gremi i ja sap dir, quan *per ora*, aquella frase dels infantins quan puguen dalt d'una cadira: «Jo, que us parlo des d'un dels llocs més alts de la Ciutat». Que atrevida és l'ignorància!

N'hi ha un altre que, si us hi fixeu bé, sembla geperut; el seu gest és propi d'un home esgarriat, sense cap solta. A aquest home li manca el més essencial per a ésser un home d'acció, que és la ideologia, la lògica i la prudència, i li sobra, en canvi, la hipocresia i la maldat. Aquest sí que sembla talment l'enfant terrible!

N'hi ha un altre encara que quan va pel carrer sempre mira a terra; sembla talment un pagès del cim de Tagamanent. Tota la seva fatxa és de cínic. Digueu-li el què volgueu, que per groixut que sigui no li fareu enrogir les galtes. És un home sense sentit comú; però, en canvi, en altre aspecte és un bon home; no té vot ni veu; sembla talment aquell Tocateca de «La Generala».

Tots aquests, i altres que seria tasca de mai acabar si haguessim de ressenyar-los, són els pretendents a directors del nostre poble, i, si bé en un moment especial poden regir alguna cosa, — per dissort del nostre poble i encara per imposició — és totalment transitòria, perquè el dia que el poble recobri els seus drets, de tota aquesta mena de genteta no en quedarà ni el més petit rastre, perquè el nostre poble té ben demostrat el seu aire liberal i jamai consentirà que el governin gent mancada d'aquest esperit, i menys, molt menys, gent afeudalada, hipòcrita i d'acció barroera.

LLUITA sol lícita respectuosament dels Poderes Públics que siguin indultats els presos per delictes comuns, condemnats sense acusació privada, i dels que, havent-ho estat amb aquesta intervenció, siguin perdonats per aquesta part, reservant-se aquelles garanties que estimi precises en previsió de reincidències.

Una modalitat més ample de la «Llei de Condenna Condicional» serviria per al cas

¿Per què s'han de posar traves a les disposicions d'un humanisme tan elevat?

Procediments vells

L'actual Diputació Provincial donaria una prova de bon sentit evitant que es ressuscití el sistema antic d'enganyar el poble per a captar vots. Recordem-nos del que passava en l'època a la qual ens referim, que ho detallarem, si no es fa cas de la nostra observació.

Diem això, perquè fa unes setmanes els Enginyers de la Diputació Provincial estigueren a Les Franqueses. A aquests funcionaris se'ls fa fer propaganda electoral a l'esquena del pont i del projectat camí veïnal que, passant pel pla de Llerona, haurà d'unir-se amb la carretera de Barcelona a Ribes.

Aquesta carretera forma part del nou pla aprovat per la Diputació de la primera Dictadura, i no hi ha possibilitat legal, per molt temps, de construir-lo. Tant-de-bó poguéu trobar-se la manera de fer-se prompte, fos com fos!...

Aquest procedir no és seriós. Els representants, oficials o oficiosos del poble, tenen obligació de portar-se amb més formalitat.

NOTICIES

Dilluns es celebrà, en el Jurat municipal, un judici de faltes contra el veí d'aquesta ciutat En Melcior Guinart, acusat de que en sortir d'una sessió del ple de l'Ajuntament havia fet una petita exhibició de boxa en la qual el senyor Ramón Montañà actuà de negre.

Aquesta expansió esportiva indignà de tal manera a l'Alcalde, que tot seguit cridà el consell d'assessors i després de les explicacions del Sr. Montañà fetes en un tò bèl·lic i amb els cabells de punta, s'acordà per unanimitat empresonar el delinqüent i per disposició de l'Alcalde estigué empresonat 24 hores.

En l'acte del judici, a En Montañà li tocà actuar d'acusador en lloc de fer de negre com el dia del fet. Més, mostrant-se magnànim i a l'ensems piados amb els seus semblants, tal com mana la bona religió que ell predica, intentà fer un panegíric que fou interromput per Sr. Juge municipal, assabentant-lo que allí no tenia altra cosa a fer sino mantenir l'acusació o retirar-la, i per tant, el perdonar no era cosa seva, sino del tribunal.

S'ens ha dit que després de retirar l'acusació sortí molt contrariat per no haver-lo deixat explaiar i tan be que s'havia après la lliçó.

Una visita al Governador.— Dimecres, una comissió de concellers de nostra ciutat visità el Sr. Governador per a assabentar-lo de com administren el cabals municipals l'Alcalde Sr. Roçàs i els seus assessors.

La primera autoritat civil estigué molt atenta amb els visitants, fent-se càrrec de les acusacions documentades que posaren a la seva consideració, i reconeixent la gravetat de moltes de les observacions exposades, demanà que se li donés nota detallada per al seu estudi i obrar segons la culpabilitat que en resulti.

—Avui ha de tenir lloc a La Unió Liberal una festa amb motiu d'hissar-se al balcó de la Casa la bandera esperantista.

—Per a aquesta nit La Unió Liberal té anunciada, al saló teatre de la societat, l'estrena del poema en tres actes de l'excels poeta Ventura Gassol «La Dolorosa», per la catalaníssima companyia del teatre Romea Vila-Divi.

Cal qualificar de verdadera solemnitat artística aquesta representació, i hom creu que aital esdeveniment atrauà a dit saló nodrida i selecte concurrència, delitosa de gaudir tant del meritíssim conjunt d'artistes, com de la superbà obra d'esclatant èxit en tots els teatres on és representada, car la signatura de l'autor és garantia de quelcom perfecte, puix que no en va Ventura Gassol és un dels primers poetes catalans.

Diumenge passat, a la tarda, es produí un incendi a una granja que es troba a l'entrada de La Garriga. El foc començà en uns pellers, propagant-se a la casa.

Hom ens diu que es demanà ajud als bombers de nostra ciutat per conducte de l'Alcaldia, i que no se'ls correspongué a la seva humanitària petició.

¿Podria dir-nos, el senyor Alcalde, per quin motiu no ordenà el desplaçament dels bombers a la població veïna?

Per referències que creiem dignes de crèdit, ens assabentem que aquell comunicat del Centre Gremial, no polític que demana declarar lesiu l'emprèstit va ésser presentat d'entre altres societats i germanats a les quals col·lectivament res no els diu pel seu caràcter purament de germanor, al nostre O. f. ó Granollerí, entitat apartada en absolut de tota lluita política i sí solament batalladora en tot quant fa referència a l'art, la cultura i la germanor, tríptic que és el nervi propulsor en el desenvolupament de la seva obra.

Emperò, així fou com aquest esperit predominà segons se'ns ha contat, i bo i donant una lliçó als que pretenien apartar-los d'aquest camí, s'afirmà més en aquesta actuació que tot altre podria llevar-li vida. En la reunió general, que tingué lloc diumenge passat, i en donar-se compte d'aital document del Centre Gremial, es prengué l'acord de que no hi havia lloc a deliberar, i així fou rebutjat.

Crònica d'esports

El Granollers ha ascendit a la segona preferent junt amb la Unió Atlètica d'Horta

S'ha acabat el torneig per a l'ascens a la segona preferent i en ell el Granollers ha aconseguit el primer lloc de la classificació, guanyant-se per tant ben merescudament l'ascens tan sospirat.

La brillantíssima campanya portada a cap pel club granollerí no podia tenir un més digne coronament.

De quatre competicions n'ha guanyades tres i ha perdut l'altre per un sol punt d'avantatge que li portava l'Horta. Campionat de Grup, Torneig de Campions (que segons referències, la Federació li donarà el nom oficial de Campionat de Catalunya) i Torneig per a l'ascens a la preferent. són les competicions en que el Granollers ha guanyat el primer lloc.

El campionat provincial va guanyar-lo l'Horta per un punt d'avantatge.

El Granollers entra, doncs, a la segona categoria preferent amb tots els honors i el seu ingrés ha merescut unànims elogis de tots els cercles esportius.

Ara, no cal sino desitjar al club granollerí nous encerts i noves victòries en la nova categoria, perquè en acabar la propera temporada poguem felicitar-lo amb el mateix entusiasme i sincera afectuositat d'enguany.

El Samboià, vençut per 5 a 2

El partit Granollers Samboià, jugat diumenge al nostre camp, era l'últim del torneig pel Granollers i per res no podia perjudicar-lo una derrota. Amb tot, l'espectació era gran, com ho demostra el nombrós públic que assistí a l'encontre.

El Granollers donà tot un curs d'entusiasme als seus adversaris i feu una demostració de bon futbol, que va acabar desorientant i abatent els samboians, que es vegeren impotents per a deturar les escomeses dels nostres jugadors.

La primera part acabà amb dos gols a un favorable als locals. Foren entrats per Saura els del Granollers i per Millan el del Samboià.

A la segona part va empatar el Samboià per mitjà de Millan, i després Martí, Muñoz i Arribas lograren els altres tres pel Granollers.

Els equips estaven formats per Gallofré, Lladó, M. ralles, Faig, López, Ortuño, Arribas, Muñoz, Saura, Martí i Antich, el Granollers.

Marty, Hernández, Puig, Cifuentes, Elías, Barrachina, Millán, Avelanet, López, Campa i P.ñol, el Samboià.

Va arbitrar be el col·legiat Aramburu, ajudat pels liniers col·legiats Camba i Prada.

El públic molt nombrós, com ja havem fet constar, va sortir satisfet de la partida disputada per granollerins i samboians.

Granollers (segon)-Montplet

Abans del partit dels primers equips va jugar un reserva del Granollers i el primer del Montplet, guanyant-lo aquest darrer per 3 gols a 2.

Avui, a Sabadell

Atlètic-Granollers

El Granollers avui fa el seu «debut» en la categoria preferent, jugant un partit amistós contra l'Atlètic de Sabadell en el camp d'aquest.

Segons s'ens diu, l'equip granollerí alinearà alguns nous elements que molt bé podria ésser que defensessin els seus colors la propera temporada.

GOL

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

FABRICA DE LICORS I ANISSATS
de
Francesc Ventura
Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Anís Picarol

Despatx **Granollers** Fàbrica
Plaça del Besitar, núm. 24 **Telèfon 75** Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5

Demaneu-lo a tot arreu

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CÒRONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevolga altra
 funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

CLOTET

Fàbrica

Carrer de Paludàries

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM Orange Crush S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
 Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
 Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146